

**2009 MALİ YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE
KANUNU TASARISI İLE 2007 MALİ YILI MERKEZİ YÖNETİM KESİN HESAP KANUNU
TASARISI'NIN PLAN VE BÜTÇE
KOMİSYONU GÖRÜŞME
TUTANAKLARI**

BAŞKAN: Sait AÇBA (Afyonkarahisar)
BAŞKANVEKİLİ: Mehmet Altan KARAPAŞAOĞLU (Bursa)
SÖZCÜ : Hasan Fehmi KİNAY(Kütahya)
KÂTİP : Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)
-----O-----

25.11.2008

İ Ç İ N D E K İ L E R

- **MALİYE BAKANLIĞI**
- Gelir İdaresi Başkanlığı
- Kamu İhale Kurumu
- Özelleştirme İdaresi Başkanlığı
- Gelir Bütçesi
- Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı ile Merkezi Yönetim Kesin Hesap Kanunu Tasarılarının Maddeleri

S Ö Z A L A N L A R

...

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Öztürk.

Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, bürokrasinin değerli mensupları; Sayın Başkan, öncelikle gelir bütçesine ilişkin olarak daha önceki yıl bütçe görüşmeleri sırasında ifade ettiğim bir talebi sizin dikkatinize tekrar sunmakta yarar görüyorum. Burada bütçenin A Cetvelini üç hafta süreyle görüştük, bugün de görüşmeye devam ediyoruz. Bütçenin A Cetveli kapsamında bazı kurumların bütçelerini görüşüyoruz. Ancak A Cetvelinde yer alan harcamaların finansmanını gösteren B Cetvelini diğer kurumların harcama bütçeleri içerisine sıkıştırıyoruz. B Cetvelini yani gelir bütçesini ayrı bir oturumda görüşmeyi ben sizlere tekrar öneriyorum Sayın Başkan. Bu kadar önemli bir cetveli harcama bütçeleri arasında sırası gelince, işte birkaç dakika zaman ayırmak suretiyle görüşmeyi ben eksik buluyorum. Bu öteden beri böyleydi ama artık mademki bütçede yeni bir sisteme geçtik, B Cetvelini de ayrı bir oturumda daha geniş bir şekilde tartışmakta yarar var diye düşünüyorum.

Konuşmama gelir bütçesiyle devam etmek istiyorum. Değerli arkadaşlar, 2009 yılı bütçesinin varsayımları, Hükûmetin IMF'yle yapacağı veya yapmak üzere olduğu, bir süre sonra da açıklanacağı anlaşılan anlaşmayla değişecek. Gerçekte biz burada konuşacağız ama konuştuğumuz bütün rakamlar IMF'yle varılan anlaşma çerçevesinde değişecek. Doğru olan bu anlaşmanın sonuçlarının bir şekilde Parlamente'ye yansıtılmasıydı, bütçe takvimi ona uygun hareket etmedi. Bütçe takvimiyle, Hükûmetin IMF anlaşma programı takvimi birbiriyle uyumlu değil ama hangi aşamada Hükûmet IMF'yle anlaşırsa anlaşsın, onun sonuçlarının bir şekilde Parlamente'ye mal edilerek, bütçe tasarısının gerekirse ona göre revize edilmesi gerekecektir çünkü Hükûmet IMF'ye vereceği söz doğrultusunda bütçeye yön verecektir.

2009 yılı bütçe gelirleri artışına baktığımızda, 2009 yılı merkezî yönetim bütçe gelirlerinin 2008 yılı gerçekleşme tahminine kıyasla yüzde 15,5 oranında arttığını görüyoruz. Vergi

gelirlerindeki artış yüzde 15,65... 2009 yılı gayrisafi yurt içi hasıla artışı ise mevcut varsayımlarla yüzde 11,8 yani gayrisafi yurt içi hasıla artış oranının üzerinde bir gelir hedefi söz konusu. Bu vergi gelirlerindeki hedefin yüzde 15,65 oranında artış olduğunu ifade etmişim, vergi dışı gelirlerdeki artış ise yüzde 18,5 düzeyinde. Ekonomideki sürecin 2009 yılında büyümeyi olumsuz etkileyeceği ve yüzde 4'ün oldukça aşağısında bir büyüme oranı gerçekleşeceği esas alındığında gelir tahmininin oldukça iyimser yapıldığı ortaya çıkmaktadır. Özellikle vergi dışı gelirlerdeki tahminin yüzde 18,5 düzeyinde olması bütçenin varsayımlarıyla uyumlu gözükmemektedir ancak 2008 yılında İşsizlik Fonu ile Özelleştirme Fonu'ndan bütçeye yapılan 6,8 milyar YTL'lik aktarımın aynı rakamlarla olmasa bile 2009 yılında da devam edeceğini dikkate aldığımızda, vergi dışı gelirlerdeki iyileşmenin aslında bütçeye gelir kaydedilmemesi gerektiği hâlde 2008 yılında yapılan ve 2009 yılında da devam edeceği anlaşılan uygulamayla sağlandığı görülmektedir. Bu aslında bütçenin özellikle vergi dışındaki, daha doğrusu vergi dışı gelirlerdeki rakamın gerçekçi olmadığını, saydam olmadığını göstermektedir.

Vergide şuna bakmamız gerekir diye düşünüyorum: Büyümenin ve enflasyonun oldukça üzerindeki bir artışın kaynaklarına baktığımızda, bunun gelir vergisinden, kurumlar vergisinden, özel tüketim vergisinden ve ithalde alınan katma değer vergisinden kaynaklandığı görülmektedir. Bunun yanında, yine banka ve sigorta muameleleri vergisinde bir iyileşme söz konusudur ancak 2009 yılındaki daralma dikkate alındığında bu vergi gelirlerindeki iyimser hedeflerin gerçekleşmesinin tartışılabilir olduğu ortaya çıkar.

Vergide, vergi gelirlerinde asıl üzerinde durmak istediğim konu şu: Değerli arkadaşlar, vergi gelirlerindeki artışın gayrisafi yurt içi hasıladaki artış oranıyla kıyaslaması bize vergi esnekliğini vermektedir yani ekonominin büyümesine paralel olarak -gayrisafi yurt içi hasıla artışının- yurt içi hasıladaki artışa paralel olarak vergi gelirlerindeki artışa bakıyorsak, bu artış, gayrisafi yurt içi hasıla gelirlerindeki artışı izliyorsa esneklik iyi demektir. Bu esneklik 1'e eşitse, gayrisafi yurt içi hasıla artışını vergi gelirleri artışı oldukça iyi izliyor demektir. 1'in üzerindeyse bu rakam çok daha iyidir, 1'in altındaysa bunun üzerinde düşünmek gerekir. Şimdi vergi gelirleri esnekliğinin 2005 yılında 1'in üzerinde olduğunu görüyoruz, bu oldukça iyi bir rakam; 1,20. 2006-2007 yılında 1'in altına inen bir esneklik rakamı söz konusu; 0,88 ve 0,89 yani 2006 ve 2007 yılında vergi gelirlerindeki artış gayrisafi yurt içi hasıladaki artışı izleyememiş. 2009 yılında ise esnekliğin tekrar 1'in üzerine; 1,33'e çıktığını görüyoruz. Bu bir hayli iddialı bir hedef, ekonominin gerçekleriyle uyumlu gözüküyor. Yine bir dönem bu esnekliğin azalmasında dolaylı vergilerin payının da önemli bir rolü var. Bir dönem gelir bütçesinin amiral gemisi olan katma değer vergisinin, özellikle de dâhilde alınan katma değer vergisinin bütçeyi artık sürükleyici özelliğinin kalmadığı gözüküyor. Bu konuda Maliye Bakanlığının, Gelir İdaresinin ciddi bir değerlendirme yapması gerektiğini düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar, Hükümetin kayıt dışı ekonomiyle mücadele çerçevesinde hazırlamaya çalıştığı ve bugün bir ölçüde basında yer alan paket üzerinde de bir değerlendirme yapmak istiyorum. Basında yer alan haberlere göre iki yıl içinde kayıt dışı ekonomiyi önlemeye yönelik olarak yüz beş temel düzenleme yapılacaktır. Bu henüz taslak bir çalışma, henüz bitmiş değil, bittiğinde belki bu önlem sayısı veya önlemlerin niteliği, içeriği değişebilir. Tabii ki bu çalışmanın yapılması olumlu bir şey ancak bu çalışmanın hemen öncesinde Hükümetin "Varlık Barışı" adı altında kabul ettiği Bazı Varlıkların Millî Ekonomiye Kazandırılması Hakkındaki Kanun bizatihi kayıt dışı ekonomiyi körükleyen, vergi denetimini ortadan kaldıran bir özelliğe sahiptir. Bir yandan siz yurt dışındaki parasını getirip bankaya yatırırsanız veya yurt içindeki parasını bankaya yatırırsanız ve bunu bir ölçüde sermayeye intikal ettirene, bankaya yatırdığı tutarlar kadar, o tutarla sınırlı olmak üzere bulunan matrah farkından korunma imkânını vereceksiniz. Yani önümüzdeki beş yıllık dönemde 2008 yılından önceki dönemlere ilişkin olarak bulunacak matrah farklarını ortadan kaldırma, onu yok etme olanağını vereceksiniz, bir taraftan da kayıt dışı ekonomiyi önlemeye yönelik olarak paket hazırlayacaksınız. Gelir İdaresinin hazırladığı paketi, çalışmayı tabii ki saygıyla karşılıyorum. Mevcut çerçevede, yasal çerçevede yapılabilecek olanları arkadaşlarımız yapmaya çalışıyorlar ancak siyasi olarak getirip, bankaya yatırılan paralarla bulunan matrah farklarını birbirinden mahsuplaştırma olanağını mükellefe verirsiniz, geçmiş beş yılın vergi denetimini ipotek altına alırsanız vergide kayıt dışısını önleme mücadelesi lafta kalır, gerçekçi olmaz. Bu projeyi biraz önce sözünü ettiğim yasal düzenleme nedeni ile gerçekçi bulmadığımı ifade etmek istiyorum.

Vergi yüküne ilişkin olarak Muhasebat Genel Müdürlüğü'nün web sayfası sürekli bir değişikliğe tabi olmaktadır. Doğrusu bu değişiklikleri ben izlemeye çalışıyorum ama sürekli yapılan

bu değişikliklerin nerede sona ereceğini bilmiyorum. Buna yönelik olarak Sayın Bakandan ben ciddi bir açıklama bekliyorum. Şimdi en son birtakım değişiklikler yapmış Muhasebat Genel Müdürlüğü ama kaynak olarak da Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünü gösteriyor yani benim bildiğim Muhasebat Genel Müdürlüğü oturur, çalışmalarını yapar, rakamları revize eder. Ancak bu revizeyi öyle yapmamış, Bütçe Genel Müdürlüğünün rakamlarını almış. Bütçe Genel Müdürlüğünün rakamlarını kullanmak suretiyle bütçe gelirlerini revize etmiş, tablo öyle.

Değerli arkadaşlar, böyle bir şey olabilir mi? Sayın Bakan...

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Efendim?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Yani meşguldünüz, o nedenle “Sayın Bakan” diyerek tekrar hatırlatma ihtiyacı duyuyorum.

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Dinliyorum ben sizi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Vergi gelirlerinin hesabını Muhasebat Genel Müdürlüğü yapar, kayıtlarını o Genel Müdürlük tutar. Burada bir revize gerekiyorsa yine Muhasebat Genel Müdürlüğü yapar. Muhasebat Genel Müdürlüğü Bütçe Genel Müdürlüğünden rakam alıp bunu sayfasına koyamaz, böyle bir şey olmaz Sayın Bakan. O zaman bu görevi Muhasebat Genel Müdürlüğünden alıp Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğüne vermek gerekir. Ayrıca bu revize gerçekçi değil. Neden gerçekçi değil, şimdi 2000 yılı rakamını aşıya düşürmek için arkadaşlarımız gayret sarf etmiş, öyle anlıyorum, 2000, 2001, 2002... Fonlara ilişkin düzeltmeler yapılmış mıdır burada, örneğin Akaryakıt Fiyat İstikrar Fonu 2000 yılı vergi gelirlerine dâhil edilmiş midir? Daha sonra ÖTV içerisine alınan bu rakam 2000 yılının vergi gelirleri içerisine dâhil edilmiş midir? Daha birçok fon sayabilirim. Özel Tüketim Vergisi Kanunu'yla kaldırılmış olan 16 tane fona ilişkin gelirin, normal olarak 2000, 2001 ve 2002 yılında ÖTV'nin çıktığı tarihe kadar olan vergi geliri rakamlarına yansıtılmış olması gerekir. Yansıtılmamış ise sadece ret ve iadeleri düzeltilerek mali idare fon ve paylarını düzeltmek suretiyle bir revizeyi Muhasebat Genel Müdürlüğü, sayfasına koyamaz. Rakamlar gerçekçi değil, rakamlar doğru değil. Bu rakamlara dayanarak hiç kimsenin bütçe analizi, vergi gelirleri analizi yapması mümkün değil. İki üç yıldır, yani bir dönemdir Muhasebat Genel Müdürlüğün web sayfası maalesef kullanıcılara doğru hizmet vermemektedir. Sayın Bakan, bunu dikkatinize sunuyorum.

Özelleştirme İdaresi Bütçesiyle ilgili olarak da şunları söylemek istiyorum: Söyleyeceğim konu doğrudan Özelleştirme İdaresini ilgilendirmiyor ancak Hükümetin yapmış olduğu bir yasal düzenlemenin ne kadar sakıncalı, saydamlığa ne kadar aykırı olduğunu belirten bir örnek, vereceğim örnek bu. Ankara sınırları içerisindeki doğal gaz dağıtım işini gören EGO'nun doğal gaz dağıtım bölümünün özelleştirilmesine ilişkin olarak Hükümet 2007 yılında bir yasa çıkarmıştır. 5669 sayılı Yasa, 25/05/2007 tarihinde kabul edilmiştir. Bu Yasa'yla kabul edilen özelleştirme işlemi bir kamu varlığının siyasi amaçlara hizmet etmek üzere yurttaşlar aleyhine sonuçlar doğuracak şekilde özelleştirebileceğini ortaya koyan ilginç bir örnektir.

Değerli arkadaşlar, bu yasayla şunlar yapılmıştır ve bu yasanın sonuçları şunlar olmuştur: EGO'nun özelleştirilmesi yetkisi bu konuda uzman bir kuruluş olan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı varken Ankara Büyükşehir Belediyesine verilmiştir. Özelleştirme işleminden doğan kazanç ve gelirler her türlü vergiden istisna edilmiştir. Burada amaç, şirketin değerini artırmak suretiyle belediyenin gelirini artırmaktır. Yani Hükümet vergi gelirinden vazgeçmek suretiyle Ankara Büyükşehir Belediyesinin özelleştirme işleminden elde edeceği geliri artırmak istemiştir. Şirketin on yıllık kâr oranı 0,05555 ABD Doları/metre-küp olarak kanunla tespit edilmiştir. Oysa EPDK tarafından daha önce yapılan dağıtım ihalelerinde birçok bölgede sıfır kâr birim/hizmet ve amortisman bedeli olarak elde edilmiştir. Bu bölgelerde ihaleyi kazanan şirketler abone bağlantı bedelinin yatırımlarını amorti edeceği düşüncesiyle ve ihalelerde gerçekleşen rekabetin etkisiyle sıfır kâr teklifiyle ihaleleri kazanmışlardır. Öte yandan, bazı bölgelerde yapılan ihalelerdeki kâr oranı bölgenin yetersiz kapasitesi ve coğrafi kısıtlardan kaynaklanan maliyetler nedeniyle sıfırın üzerinde gerçekleşmiştir. Buna karşın, Ankara'da 5669 sayılı Kanun'la tespit edilen kâr oranı daha önce EPDK tarafından gerçekleştirilen ihalelerde elde edilen en yüksek kâr oranının 2 katı düzeyindedir.

Bu düzenlemeyle, Ankara'da tüketiciler diğer bölgelere nazaran çok daha yüksek doğal gaz bedeli ödeyeceklerdir. Buna karşın, EGO'nun Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından elde edilecek satış bedeli yükselecektir. Bir başka ifadeyle, Hükümet belediyeye daha yüksek gelir sağlanabilmesi için doğal gaz fiyatlarını kanunla yükseltmiştir. EGO'nun BOTAŞ'a ve hazineye olan birikmiş borçlarının tüm faizleri silinmiştir. EGO'nun satışından elde edilecek gelirle belediyenin borçları gerekçe gösterilerek herhangi bir kamu kuruluşunca haciz veya kesinti

yapılması engellenmiştir. Söz konusu düzenlemelerin iki temel amacı bulunduğu görülmektedir. Bunlardan birincisi Ankara Büyükşehir Belediyesine kamu yararı gözetilmeksizin ve tüketicinin aleyhine sonuçlar doğurmak pahasına kaynak aktarımı gerçekleştirilmesidir. İkincisi ise bu vesileyle Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılan hesapsız harcamaların yükünün bir hukuk devletinde görülmeyecek bir yasal düzenlemeyle tüm vergi mükellefleri veya tüm tüketiciler üzerine yıkılmasıdır. Esasen, bu tür yöntemler Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından zaten kullanılmaktadır. Bir başka ifadeyle, Belediye siyasi hesaplarla yaptığı harcamaların mali yükünü genellikle tekel niteliği taşıyan hizmetlerin fiyatlandırılması yoluyla Ankaralı yurttaşların üzerine yılmaktadır.

Konuyla ilgili bir başka örnek de ASKİ'nin su politikasıdır. Bilindiği üzere, ASKİ'nin faturalandırma sistemi kırk beş gün esasına dayanmaktadır. Böylece tüketiciler artan oranlı tarifenin bir üst dilimi üzerinden diğer illere oranla daha yüksek fatura bedeli ödemektedir. Diğer yandan, yine Rekabet Kurumu tarafından ASKİ'nin fahiş fiyatla su satışı yapıp yapmadığına ilişkin incelemede raportörler fahiş fiyatla su satışı tespitinden hareketle soruşturma talep etmiş ancak Rekabet Kurumu oy çokluğuyla bu soruşturma talebini reddetmiştir. Neticede, Ankara Büyükşehir Belediyesinin tekelci fahiş fiyatlama alışkanlığına bu kez Hükûmetin bir kanuni düzenlemeyle zemin hazırladığı görülmektedir.

Özelleştirme süreci 5669 sayılı Kanun'a uygun bir biçimde devam ettirilmiş ve ihale 14 Mart 2008 tarihinde gerçekleştirilmiştir. İhalede en yüksek bedeli Global Ortak Girişim Grubuyla Elektromed AŞ ve Çalık Holding vermiştir. Bununla birlikte, ihale tarihi üzerinden sekiz ay geçmiş olmasına karşın devir işlemi hâlen gerçekleşmemiştir. Basında çıkan haberlere göre, ihaleyi birinci olarak kazanan Global Ortak Girişim Grubu gerekli finansman kaynağını henüz bulamamış, önümüzdeki yılbaşından önce de bulmasının mümkün olmadığını açıklamıştır. Hâl böyle iken 5669 sayılı Kanun uyarınca 25 Mayıs 2009 tarihine kadar gerçekleştirilememesi durumunda özelleştirme işlemi Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yerine getirilecektir, tabii ki Hükûmet tarafından başka bir yasal düzenlemeyle bu hüküm değiştirilmediği takdirde. Bir başka ifadeyle, Ankara Büyükşehir Belediyesinin işlemi tamamlamak için önünde altı aylık bir süre bulunmaktadır.

Bu noktada Hükûmet ne düşünmektedir? Özelleştirme İdaresi Başkanlığının konuya ilişkin görüşü nedir? Bu sürecin böyle devam etmesi beklenecek midir? Bu sürecin gerçekleşmemesi, ihalenin sonuçlanmaması durumunda ihale yetkisi Özelleştirme İdaresi Başkanlığına geçmekle birlikte Ankara'daki tüketicilerin aleyhine olarak yasada belirlenmiş olan oranlar, katsayılar değiştirilecek midir?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

...

BAŞKAN – Oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Yapılan değişiklikle birlikte maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

2'nci maddeyi okutuyorum:

Madde 2

(2'nci madde okundu)

...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Bir şey sorabilir miyim?

BAŞKAN – Tabii buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Bütçenin maddelerine geçmiş bulunuyoruz. Öncelikle Bütçe Kanunu Tasarısı'nın madde sayısının 30'dan ibaret olması son derece önemli ve olumlu bir gelişme. 2003 yılı bütçesinde bu madde sayısının 70 civarına ulaştığını düşünürsek bugün geldiğimiz nokta son derece önemli. Emeği geçen herkesi kutluyorum. Tabii ki bu madde sayısına inmesinde bizim de Cumhuriyet Halk Partisi olarak bir katkımız olduğunu sizlere ifade etmek istiyorum.

Burada asıl üzerinde durmak istediğim konu, geçen yıl bütçesinde de söylemiştim, bu gelir toplamını topladığımız zaman merkezî yönetimin bütçe geliri toplamı olmuyor, çünkü bir kısım bütçelere Hazine'den yapılan transferler o kurumun bütçe geliri olarak yer almaktadır. Bu maddeye merkezî yönetim bütçe gelirinin toplamının ne olduğu yönünde bir fıkra ilavesinde yarar görüyorum, yani bu izleyenlere, kullanıcılara kolaylık sağlayan bir şey olur, hiç kimse merkezî yönetim bütçe geliri nedir diye oturup bir sürü hesabın içerisine girmez, onun için söz aldım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet teşekkür ediyoruz.

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Giderler için de toplam gider diye...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Giderler için de... O gözle bakmadım bilemiyorum orada ihtiyaç var mı?

BAŞKAN – Önergeye Hükûmet katılıyor mu?

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Genel Kurulda bu hazırlığı yaparız ve getiririz aynen, katılıyoruz yani.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

...

Madde 5

(5'inci madde okundu)

BAŞKAN – Evet, Akif Bey, buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Bu madde, malum, cetvelleri düzenliyor. (B) cetveli de bütçenin gelir tarafını düzenliyor. Sayın Bakan açıklamalarında bu kriz döneminde kimse bizden vergi indirimi beklemesin yönünde bir değerlendirme yaptı. Değerlendirmeye esas itibarıyla katılıyorum. Nedeni vergi olmayan bir krizin çözümünü vergide aramak doğru değildir. Geçmişte bizim kriz döneminde ve onun öncesinde yaşadığımız tecrübeler de bunu göstermektedir. Gerekirse Hükûmet borçlanıp birtakım harcamaları finanse edebilir ama bunun çözümünü vergide indirimde aramamak gerekir. Ancak başka nedenlerle yapılacak indirimler tabii ki olabilir, İnternet'te KDV indirimi veya özel iletişim vergisi indirimi gibi.

Bu çerçevede yine indirim yapılması gerek, daha doğrusu indirim yapılması gereken değil de tapu harcında değişiklik yapılması gerektiği kanaatindeyim. Tapu harcındaki mevcut düzenleme, emlak vergisi değerlerinden ayrılmış olan bir düzenleme. Oysa biz emlak vergisi matrahını birçok şeye esas almıştık. Doğru olan, emlak vergisi değerini tapu harcına da esas almaktır. Bu oturmuş bir uygulamadır. Tapu harcında veya inşaat sektöründe yaşadığımız problemi harç oranında indirimle çözmek yerine, böyle bir yolu tercih etmek yerine –ki Sayın Bakan böyle bir yolu tercih etmeyeceğini zaten açıkladı- onun yerine emlak vergisi matrahı her yerde oturmuştur, kabul görmüştür, bunu her yerde esas almak daha doğru olur. Yani beyan ettiği değer bundan yüksek mi düşük mü, şirketin sattığı değer bundan daha yüksek mi düşük mü, bu değerlendirmeye gitmeye hiç gerek yok bana göre. Emlak vergisi matrahı esastır Sayın Bakanım. Bunu tapu harcına da esas almak lazım. Zaten bir dönem öyleydi. Şimdi bir değişikle, beyan edilen veya gerçek satış bedeli neyse ona gidilmeye çalışılıyor. Bu, idareye de gereksiz yük getirir, vatandaşa yük getirir. Bu yönde yapılacak bir düzenleme sanıyorum sektörü de rahatlatır, oturur diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

..... maddelerde konuşmalar var